

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Josefem Strakou ve věci

žalobce: **E. T.**

bytem X

zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Maxou
sídlem Petrská 1136/12, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**

sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2021, č. j. 123397/2020/KUSK/
OLPPŘ/ZAV,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný částečně změnil rozhodnutí Městského úřadu Sedlčany, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 16. 7. 2020, č. j. OD/10226/2020-63 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 115/2020 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

dopustit tím, že dne 14. 5. 2020 v 10:29 hodin na silnici č. II/105 ve směru z centra obce Sedlčany v ulici Sedlecká řídil osobní motorové vozidlo tovární značky X, registrační značky X, rychlostí nejméně 92 km.h⁻¹, čímž v rozporu s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 42 km.h⁻¹. Za uvedené jednání správní orgán I. stupně uložil žalobci správní trest pokuty ve výši 7 000 Kč a zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Správní orgán I. stupně dále rozhodl podle § 94a zákona o silničním provozu o pozbytí řidičského oprávnění žalobce pro skupiny AM, A1, B1 a B a uložil žalobci povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaným provedená změna prvostupňového rozhodnutí spočívala ve snížení uložené pokuty na částku 5 000 Kč a v úpravě zákonných ustanovení, podle kterých byly žalobci uloženy správní tresty. Ve zbývajícím rozsahu žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

2. Žalobce v žalobě předně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřuje v tom, že se žalovaný nijak nevypořádal s doplněním jeho odvolání. Žalobce upozorňuje, že své odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí doplnil podáním ze dne 20. 10. 2020, které odeslal prostřednictvím datové schránky svého zástupce (ID datové zprávy 833559198). Podle žalobce tak neobstojí závěr žalovaného, že odvolání nebylo doplněno. Ve vztahu k namítané nepřezkoumatelnosti žalobce odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31 Ca 39/2005 - 70, č. 1282/2007 Sb. NSS, a rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 23. 6. 2014, č. j. 8 As 27/2013 - 93, a ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 Afs 112/2009 - 185.
3. Žalobce dále namítá zásadní procesní vadu přestupkového řízení spočívající v tom, že jej správní orgán I. stupně v rozporu s § 49 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 12/2020 Sb. (dále jen „správní řád“) neuvědomil o konání ústního jednání alespoň s pětidenním předstihem. Žalobce uvádí, že předvolání bylo doručeno fikcí do datové schránky jeho zástupce pouhé dva dny před konáním ústního jednání.
4. Na podporu svého tvrzení žalobce k žalobě připojil „*Odůvodnění odvolání proti rozhodnutí o přestupku*“ ze dne 20. 10. 2020 (dále jen „doplnění odvolání ze dne 20. 10. 2020“), v němž namítal nedodržení pětidenní lhůty k přípravě na ústní jednání. Žalobce rovněž předložil doklad o odeslání datové zprávy ID 833559198, s předmětem „*Odůvodnění odvolání*“, která byla dodána do datové schránky žalovaného dne 20. 10. 2020.
5. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvádí, že správní orgány nijak nepochybily, jelikož nedodržení lhůty k přípravě na ústní jednání žalobci nebránilo v uplatnění jeho práv. Žalovaný upozorňuje, že žalobcův zástupce měl k dispozici veškeré podklady pro vydání rozhodnutí a po celé přestupkové řízení mohl proti nim uplatňovat věcné námitky, což však neučinil. Podle žalovaného svědčí absence věcných námitek o tom, že se žalobce svým postupem pouze snažil dostat správní orgány do „procesní pasti“. Žalovaný připouští, že se v napadeném rozhodnutí s odvolací námitkou nedodržením lhůty pro přípravu k ústnímu jednání nevypořádal, nicméně podotýká, že tato procesní vada nemohla mít žádný vliv na zákonnost nebo správnost prvostupňového rozhodnutí.

II. Skutková zjištění ze správního spisu

6. Ze správního spisu zjistil soud následující pro věc relevantní skutečnosti:

7. Správní orgán I. stupně obdržel dne 18. 5. 2020 od Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, obvodního oddělení Sedlčany (dále jen „policie“) oznámení o podezření, že žalobce spáchal shora popsany přestupek. Přestupek byl zjištěn silničním rychloměrem RAMER AD9 C, vyr. č. 05/0150, jehož metrologické vlastnosti prokazuje ověřovací list ze dne 29. 8. 2019. Přílohou oznámení je úřední záznam ze dne 14. 5. 2020, č. j. KRPS-113378-1/PŘ-2020-011121, podle kterého hlídka policie zastavila žalobce na křižovatce před obcí Doubravice, přičemž žalobce se sděleným podezřením ze spáchání předmětného přestupku nesouhlasil. Součástí správního spisu je rovněž záznam z měřicího zařízení s fotodokumentací žalobcova vozidla.
8. Dne 8. 6. 2020 doručil správní orgán I. stupně žalobci příkaz, proti kterému podal žalobce prostřednictvím svého zástupce blíže neodůvodněný odpor.
9. Z úředního záznamu ze dne 30. 6. 2020, č. j. KRPS-113378-6/PŘ-2020-011121, vyplývá, že policejní hlídka zastavila žalobce poté, co obdržela hlášení od prap. Molce, který seděl u měřicího zařízení v místě spáchání přestupku. Podle úředního záznamu byl žalobce ve vozidle sám, po sdělení podezření z přestupku začal být arogantní a uvedl, že tak rychle určitě nejel, a že měřicí přístroj je vadný.
10. Následně správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání, které nařídil na 9. 7. 2020 od 10:00. Správní orgán I. stupně zároveň žalobce poučil, aby se v případě, že se nebude moci k ústnímu jednání ze závažných důvodů dostavit, bezodkladně telefonicky omluvil, jinak bude věc projednána v jeho nepřítomnosti. Předvolání bylo doručeno uplynutím deseti dnů od dodání datové zprávy do datové schránky žalobcova zástupce dne 6. 7. 2020.
11. Dne 9. 7. 2020 proběhlo ústní jednání, ke kterému se žalobce ani jeho zástupce nedostavil. Při ústním jednání provedl správní orgán I. stupně dokazování oznámením o podezření ze spáchání přestupku, záznamem z měřicího zařízení s fotodokumentací žalobcova vozidla, úředními záznamy policie, ověřovacím listem k předmětnému rychloměru a výpisem z žalobcovy evidenční karty řidiče.
12. Správní orgán I. stupně poté vydal prvostupňové rozhodnutí, proti kterému podal žalobce blanketní odvolání s tím, že do deseti dnů doplní jeho odůvodnění. Jelikož žalobce odvolání v této lhůtě nedoplnil, vyzval jej správní orgán I. stupně k tomu, aby tak učinil ve lhůtě pěti pracovních dnů od doručení výzvy (tj. do 26. 8. 2020 – pozn. soudu). Doplnění odvolání ze dne 20. 10. 2020, které žalobce připojil k žalobě, není součástí správního spisu.
13. Žalovaný k odvolání žalobce částečně změnil prvostupňové ve výroku o trestu, přičemž se zcela ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že protiprávní jednání žalobce bylo dostatečně prokázáno důkazy zajištěnými policií. Žalovaný přitom neshledal, že by správní orgán I. stupně jakkoliv procesně pochybil.

III. Posouzení věci soudem

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí

přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

15. Soud rozhodoval bez nařízení jednání, jelikož účastníci ani na výzvu soudu nesdělili, že by s tímto postupem nesouhlasili (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
16. Ačkoliv doplnění odvolání ze dne 20. 10. 2020 nebylo součástí správního spisu, soud považoval vzhledem k vyjádření žalovaného za nesporné, že žalobce své odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí doplnil. Proto soud tímto podáním neprováděl zvlášť dokazování, neboť nepovažuje za sporné, že žalobce toto podání vůči žalovanému skutečně učinil. Odvolací námitka, že správní orgán I. stupně žalobce v rozporu s § 49 odst. 1 správního řádu neuvědomil o konání ústního jednání s pětidenním předstihem, je přitom obsahově zcela totožná s námitkou uplatněnou v žalobě.
17. Soud se tedy zabýval klíčovou žalobní námitkou, že žalobce nebyl vyrozuměn o konání ústního jednání s dostatečným předstihem.
18. Podle § 49 odst. 1 věty druhé správního řádu „[n]ehrozí-li nebezpečí z prodlení, uvědomí správní orgán o ústním jednání účastníky nejmeně s pětidenním předstihem.“
19. Pokud bylo předvolání k ústnímu jednání nařízenému na 9. 7. 2020 doručeno zástupci žalobce až dne 6. 7. 2020, je zřejmé, že pětidenní lhůta ve smyslu § 49 odst. 1 věty druhé správního řádu nebyla dodržena. Soud proto dává žalobci za pravdu, že v tomto ohledu byla porušena jeho procesní práva v přestupkovém řízení. Správnímu orgánu I. stupně lze vytknout, že nařízení ústního jednání nenačasoval tak, aby bylo předvolání doručeno s dostatečným předstihem i v případě doručení tzv. fikcí, tedy až uplynutím deseti dnů od dodání datové zprávy do datové schránky žalobcova zástupce.
20. Soud nicméně neshledal, že by tato procesní vada měla za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [srov. § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a rozsudky NSS ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001 - 51, č. 23/2003 Sb. NSS, ze dne 18. 3. 2004, č. j. 6 A 51/2001 - 30, č. 494/2005 Sb. NSS, či ze dne 8. 10. 2020, č. j. 1 As 218/2019 - 28, č. 4137/2021 Sb. NSS]. Žalobce totiž v průběhu přestupkového řízení ani později v žalobě nenamítal, že by byl v důsledku nedodržení lhůty pro přípravu k ústnímu jednání (tedy v důsledku porušení svých procesních práv) jakkoliv zkrácen na svých hmotných právech. Soud považuje za klíčové, že veškeré důkazy, které správní orgán I. stupně provedl při ústním jednání a na jejichž základě uznal žalobce vinným ze spáchání předmětného přestupku, byly součástí správního spisu již od samého počátku přestupkového řízení a žalobci nic nebránilo, aby se s nimi kdykoliv seznámil nebo se k nim vyjádřil. Žalobce přitom s obsahem těchto důkazů musel být seznámen nejpozději dne 8. 6. 2020, kdy mu byl doručen příkaz, v němž správní orgán I. stupně poměrně pečlivě shrnul skutková zjištění, ke kterým na základě podkladů opatřených policií dospěl (viz str. 3 a 4 příkazu). Při následném dokazování se nijak nerozšířil rozsah použitých důkazních prostředků, ani se nijak nezměnil rozsah skutkových zjištění, která byla na základě provedených důkazů učiněná. V tomto směru tudíž zkrácení lhůty k přípravě jednání těžko mohlo být žalobci na újmu, neboť při ústním jednání konaném dne 9. 7. 2020 (jehož se bez omluvy nezúčastnil) nebyl proveden žádný nový důkaz, který by žalobci nebyl znám již z odůvodnění příkazu, ani při něm jinak nezaznělo nic, co by žalobci do té doby nemohlo

být objektivně známo. Žalobce přitom po obdržení předvolání k ústnímu jednání nenamítal, že by požadoval delší lhůtu k přípravě jednání, nepožádal správní orgán I. stupně o odročení a o prodloužení lhůty pro přípravu (popř. o nařízení opakovaného ústního jednání), ani se z účastní na nařízeném ústním jednání náležitě neomluvil. Žalobce naopak zůstal v průběhu celého přestupkového řízení zcela pasivní a neuplatnil žádné námitky, jimiž by závěry správního orgánu I. stupně vyvrátil či alespoň zpochybnil. Soud proto shledal, že skutečným cílem procesní strategie žalobce, resp. jeho zástupce není ochrana jeho veřejných subjektivních práv, ale pouze vytvoření prostoru k uplatnění tohoto samoučelného žalobního bodu. Vzhledem k tomu není žalobní bod důvodný.

21. Jakkoliv žalovaný (opožděnou) odvolací námitku týkající se nedostatečné lhůty pro přípravu k ústnímu jednání nijak nevypořádal, toto pochybení nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Jak soud vysvětlil v předchozím odstavci, tato odvolací námitka, která je obsahově totožná s uplatněným žalobním bodem, je zcela zjevně nedůvodná, a proto ani její nevypořádání žalovaným nemůže vést ke zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Závěr a náklady řízení

22. S ohledem na výše uvedené soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl (výrok I).
23. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. září 2021

Mgr. Josef Straka, v. r.
samosoudce